

NÚM. 59 • ANY XV • MARÇ 1999

Butlletí dels Luïsos

Els petits de la Casa, fent cagar el tíó

**CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA**

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

telèfon: 93 427 73 27

e-mail: lluisos@telepolis.com

<http://www.telepolis.com/lluisos>

CAMPANYA DE LA FAM

UNA XERRADA SOBRE LA BARCELONA DELS MÉS POBRES I UN SOPAR D'ENTREPANS
(LLUÏSOS D'HORTA, 19 DE FEBRER DE 1999)

El pare Adrià Trescents és un Germà de La Salle que va fer de professor una colla d'anys en escoles de nens marginats i que un dia va decidir viure entre els més pobres de la ciutat i ara és un transeünt de la Ciutat Vella i el Raval, un transeünt que parla amb aquells que ningú escolta, s'interessa pels seus problemes i actua, fa coses, el que cal, el que pot.

Escoltar el pare Adrià és veure una pel·lícula d'una ciutat desconeguda per a molts i que és la nostra! És veure una successió d'imatges que són bogeria:

Nens bruts i pillastres, noies quasi nenes i que ja són de tornada de tot, emigrants omplint paperassa una vegada i una altra i una altra... pisos sense llum, sense mobles, amb dotze fills dins una sola habitació... una dona operada set vegades de càncer de mama i avui s'emborratxa al bar de la cantonada... monges que preparen esmorzars, i dinars... una mà que dona un bocata... un jutge que no escolta... un jutge que sí escolta la noia amb escot exagerat i mini faldilla... Deu anys de presó i impossible trobar feina... disset anys i no tenir estudis, ni feina, ni sostre... tres anys de presó per robar unes pessetes, no pas milions!... reincidir i drogar-se... i emmalaltir de sida... Joves que treballen en un casal... dones que col·laboren en un taller, en Casals d'acolliment d'infants sense pares, infants sense escola, infants impertinents que menyspreen la humanitat i que la humanitat rebutja... Borratxos que

dormen al carrer, tapats amb cartrons... que no volen anar a un centre d'acolliment perquè els robaran el poc que tenen...

"Jo volia ser el redemptor, el salvador! Jo no salvo. Ara sé que només puc escoltar, tapar forats, plorar... i riure... i estimar... i esperar... i fracassar i tornar a començar... lentament, sense mai parar..."

"En començar la jornada, reso... mitja horeta de pregària. Després, confio... A la nit no tinc esma per resar. Al matí hi torno."

"Jesús, vos podíeu fer miracles! Si jo pogués, també..."

"Ben mirat, vos vau fer ben poca cosa, poc temps. I us van apedregar i crucificar els mateixos que vos volíeu ajudar!..."

"Jo, sense miracles, encara faig menys... Però no vull parar!)"

El germà Adrià va envellint... També té alegries:

El Pepe treballa i ha deixat l'alcohol. Antonio no ha tornat a la presó i té feina fixa en una obra. Ramona fa de cambra i cuina en un casal. I Nati... i Gabriel... i Joan...

El germà Adrià té un rostre serè i una veu que infon pau.

Dora Serra

Avui he après que...

Que la més gran meravella del món és l'amor al proïsme

Pàgina Web

I

Adreça Electrònica

Els Lluïsos d'Horta es posen al dia! Sí; el Centre Parroquial d'Horta ja navega per Internet, ja té pàgina web – encara no completa del tot–, i ja pot rebre correu electrònic.

Els fidels lectors d'aquest BUTLLETÍ, aquells que no es deixen perdre ni un coma, ja deuen haver observat que al peu de la portada, a més a més de l'adreça postal –Feliu i Codina, 7 i 9 • 08031 Barcelona–, i el número telefònic –93 427 73 27–,

hi ha també una adreça electrònica: e-mail: lluisos@telepolis.com i una altra de cara als internautes: http://www.telepolis.com/lluisos.

Els Lluïsos hortencs esperen rebre moltes epístoles e-mail i que la seva informació internàutica sigui consultada des de tots els racons de la terra.

Francesc Coma

Avui he après que...

Que la pitjor malaltia és la depressió.

MIRANT L'HORIZÓ DEL BALCÓ ESTANT

Mireu com la dolçor de les muntanyes,
Que al lluny del meu balcó ara es retallen,
S'enfosqueix amb els núvols i les boires
Que en aquesta hora baixa l'embolcallen...

Mireu, a dalt del cel, com van fent via
Les boires baixes, com grises filagarses
De cotó fluix, que el vent d'hivern fa córrer
Vers uns ignots destins, en aquesta hora...

Mireu, dessota, les cases agrupades
Presidides per l'església mil·lenària
Que el ramat dels fidels, cada diumenge,
Aplega en el seu si, des de fa segles...

Mireu, com miro jo, de rera els vidres
Del meu balcó, ara clos, per un vent gèlid,
I, si més no, us vindrà una esgarripança
Més que no pas de fred, sí, d'enyorança...

Si és que sentiu el bate de la terra;
Si és que de la dolçor i de l'esperança
De l'ampla llibertat de les muntanyes
En sentiu el calfred que m'esperona

En aquesta hora dolça i, ensems, trista
De la tarda d'hivern, que se'm fa llarga
De tant esperar una Primavera
De vida exuberant, florida i nova...

Des d'aquest clos, esmirriat i bròfec,
Del pis, on, ara, hi faig jo mitja vida...;
La mitja vida, insípida i eixorca,
D'ocell engabiat, que vol ser lliure!

Joan Bartrolí i Bonany →

*En el pis del carrer Sant Alexandre,
d'Horta, el 4 de febrer de 1975.*

JA HEM FET CAGAR EL TIÓ!

Ep, socis/sòcies: ja ens hem estrenat! El passat dia 30 de desembre de 1998, l'Anna, la Mercè, la Carmina, la Núria i en Pere vàrem posar en marxa el *Caga Tió*, tot i les adversitats d'última hora: "el fantasma dels Lluïsos ataca de nou", desapareix el Tió i torna un dia abans, "es veu que tenia feina en un altre lloc", apareixen uns senyors que es posen a pintar l'escenari, "lloc ideal per a la comissió", el cafè i alguna sala, i, per tant, ens veiem forçats a ocupar la sala del Tennis Taula, amb el consentiment dels membres de la secció, moltes gràcies, ja que, malgrat tot, hem aconseguit un altre èxit incommensurable, que la nostra actual modèstia ens obliga a rebaixar.

Entre les quatre i quarts de cinc de la tarda, la comissió i un grapat de voluntaris "us estem molt agraits", ens esforçarem per preparar el berenar per als trenta-set inscrits que teníem.

I rodolant rodolant ja són les sis de la tarda, a la porta hi ha un munt de quitxalla manifestant-se i cridant "volem entrar!", obrim les portes i comencem a patir, "que tot surti bé", pensem interiorment els comissionats, els menuts amb els pares alguns, d'altres amb els avis, tietes, i fins i tot una besàvia, es van col·locant en els llocs estratègics que consideren oportuns "es a dir que seuen a les cadires que hi hem col·locat".

A les sis i una mica més, comença l'actuació el nostre consoci i mag Ferran Homar, que ens delecta amb els seus trucs,

fins i tot surten voluntaris/es que fan de petits mags, el moment culminant és quan en Ferran converteix un globus en un colom, després de la màgia ve el torn de la ventriloquia, i ens presenta el seu amic i ninot "Lluïset".

Acabada l'actuació d'en Ferran, és l'hora que el Tió cagui la seva màgia, anem cridant per grups els menuts i, contents i nerviosos, surten tots al vestíbul a cantar nadesles.

Primer piquen els més menuts i anem cridant grups fins arribar als vint-i-nou que s'han presentat, sabien que la mes peticona no podia venir per indisposició dels pares, esperem que ja estiguin be. Per acabar, sortim a picar els de la comissió, i el Tió ens porta un rotllo de paper de wáter. Ens acomiadem del Tió fins l'any que ve. Agraïm la col·laboració de tothom els que han fet possible aquest acte i fins el proper èxit de la Vocalia d'Animació Infantil.

A.M.C.N. i P.

Vocalia d'Animació Infantil

LA RUA I LA CUCAFERA

El passat dia 13 de febrer d'enguany, tingué lloc la Rua de Carnestoltes organitzada pel Mercat, el Cor i el Centre Comercial d'Horta.

A part d'un grup de voluntaris de l'Esbart Folklòric, que varen col·laborar amb la carrossa de la Coordinadora

d'Entitats d'Horta, la Vocalia d'Animació Infantil, vàrem preparar un berenar i una "CucaFera", en total van ser vint-i-sis nens i nenes que, disfressats des de "Zorros" fins a Vampiresses, s'ho van passar molt bé.

Cap a dos quarts de sis, la sala del Tennis Taula, es va anar omplint de menuts disfressats i acompanyants que ràpidament ens vàrem posar a devorar la coca amb xocolata que havíem preparat. Cap a un quart de set, la comitiva sortia dels Lluïsos en direcció a l'ambulatori d'Horta, lloc de sortida de la Rua.

Cap a les set i deu minuts, la caravana començava el seu trajecte. La CucaFera (per cert que encara l'hi hem de posar nom) iniciava la seva primera activitat al Barri.

Durant tot el trajecte, diversos nens i nenes, s'anaven afegint a la CucaFera i tirant caramels i confetti als

transeünts, gaudien per primer cop de la festa de Carnestoltes. Unes dues hores després, la caravana arribava a la fi del seu trajecte, i els components dels Lluïsos, cansats però cofois tornàvem cap al Centre a ordenar i endreçar les sales.

Els membres de la Vocalia, estem molt satisfets de l'èxit d'aquest acte, i esperem que

la cosa tiri endavant. Agraïm la col·laboració dels diferents pares i mares que ens han ajudat.

Esperant veure-us en altres activitats que muntarem —concurs de dibuix el més de març i sessió de Titelles a l'abril—, ens acomiadem de vosaltres, atentament.

(Les dues fotos que acompanyen aquest text són de Dora Serra, la primera, i d'Ernest Sitjà, la segona.)

Vocalia d'Animació Infantil

VIII CONCURS SOCIAL DE FOTOGRAFIA

A la ciutat de Barcelona i en el domicili social del Grup Fotogràfic d'Horta, secció del Centre Parroquial, reunits els senyors:

Eduard Agustí Alejandro, del G.F. "Rabo de Nube"; Josep Allué Alemany, de l'A.F. Martorelles, i Germán Cocera Maurer, del G.F. Sant Martí, constituïts en Jurat Qualificador del VIII Concurs Social de Fotografia (...), emeten el següent veredict:

Obres presentades i acceptades: 106.

Guanyadors dels premis:

Socis GFH color: Mercè Sellés Pujol, Jaume Alargé Martín i Jaume Puig Gineset.

Socis CPH color: Jordi Sitjà Brunat, Leonor Falgueras Carlus i Eulàlia Martí Llobet.

Socis GFH b/n: Mercè Sellés Pujol, Carme Ballester Piqué i Jaume Crninal Seref.

Grup Fotogràfic d'Horta

Jaume Puig, un dels guanyadors; Roser Vallhonest, presidenta de la Coordinadora; Carme Oliva, presidenta del CPH; Pere Solé Serra, secretari del GFH; Ernest Sitjà, president del GFH.

CATALANS A LA ROMANA

UNA AUTOCRÍTICA

Com us anunciàvem en el BUTLLETÍ anterior, els passats dies 6 i 7 de febrer vam estrenar a la sala d'actes del C.P.H. l'obra de teatre *Catalans a la romana*.

Van assistir a la representació al voltant de quatre-centes persones. Un bon nombre dels assistents eren socis del Centre, la qual cosa ens omple de satisfacció.

Tots els actors i actrius van gaudir amb la seva interpretació, veient com totes les persones que omplien el pati de butaques reien i s'ho passaven d'allò més bé.

Continuarem treballant per tal d'oferir, com més aviat millor, un altre espectacle, que esperem que tingui tan bona acollida com aquest.

Seria injust destacar l'actuació d'alguns dels actors o actrius, ja que cadascun d'ells va aconseguir donar al seu personatge la qualitat i personalitat suficient per endinsar-se en cada un dels espectadors.

José Luis López Hormigo →
Grup de Teatre L'Auca

UNA CRÍTICA CONSTRUCTIVA

He assistit a l'estrena de *Catalans a la romana*, original de Rosquelles i Gil, amb ganes de passar-m'ho bé i me n'he sortit. L'obra és força entretinguda, amb tot un embull de personatges, diguem-ne actuals en la seva manera de viure la vida, però amb situacions imaginàries d'allà pels anys cinc o sis de la nostra era. Catalunya era una petita colònia de l'imperi romà anomenada Catalònia. Ja hi havia lluites pel poder, com sempre, i també hi havia lluites per la independència, com ara. Molt ben trobada la part musicada i molt *xisto-sa* la lletra.

Reproduïm la nota del Director, José Luis López:

CATALANS A LA ROMANA, guanyadora del memorial Antoni Santos Antolí 1991. Comèdia entretinguda i amb humor, situada a la costa catalana durant l'Imperi Romà.

Assistirem a la lluita política entre un cònsol i un ric comerciant per aconseguir un lloc de senador de Roma. Al mateix temps, veurem com els esclaus i els independentistes catalans s'uneixen per aconseguir la somniada independència. També contemplarem moments de tendresa i amor entre alguns personatges.

En posar en escena aquesta obra, no busquem un altre objectiu que l'entreteniment i la diversió de tot el

dur si va

Catalans a la romana. Foto: Dora Serra.

ca públic. Qualsevol altra interpretació és aliena a la nostra voluntat.

Els grup d'artistes, molt joves, s'han esforçat per aconseguir l'objectiu esmentat. Han interpretat bé els seus papers.

Molt bé el Cònsol, l'Esclau, el Comerciant i l'Independentista.

Força bé les dues dames principals.

Bé les esclaves, la Sibil·la i la resta d'homes.

Molt bona la posada en escena. Un decorat fantàstic i una il·luminació reeixida. Molt bonic el vestuari. Ben pensat el play back de les cançons, encara que l'afinament era dubtós en algun cas...

No sóc derrotista, sinó perfeccionista. Per tant, resumint, diré que l'esforç ha estat bo i cal treballar dur per a superar-se. És un quadre escènic novell que donarà molt de suc si és constant a representar obres i a esforçar-se a cercar la perfecció. Tenim molts competidors avui dia i el públic és molt crític!...

Endavant! Fins a la pròxima!

Dora Serra

EL PLAY BACK

Quan a Hollywood van començar a fer pel·lícules musicals, les cançons eren cantades de debò a tots els assajos, a totes les preses de vistes. Els cantants acaben cansadíssims i fent galls. Però aviat a algú se li acudí la brillant idea d'enregistrar prèviament les músiques i cançons i a l'hora de filmar fer veure que els músics interpretaven i que els cantants cantaven. Havia nascut el *play back*, el doblatge *a priori*.

Ara bé, a l'hora de parlar, el cinema ianqui ha exigít sempre que cadascú parli amb la seva veu, en so directe, encara que ho faci com un lloro, sense saber ben bé què diu... (Sembla que fou el cas d'Antonio Banderas a *The Mambo Kings*.)

A Espanya, en canvi, des dels anys 40, es filmava en mut, sense so directe, i després, a posteriori, es doblaven els diàlegs; de vegades pels mateixos actors, moltes vegades per dobladors professionals. Als films fets a Barcelona, quan debutava un

nou galant, ja sabíem per endavant que gastaria la veu de Juan Manuel Soriano. Això ha canviat aquests darrers anys. Ara es fan força filmacions amb so directe.

D'altra banda, fa 50 anys, quan Emili Vendrell, per exemple, anava a Ràdio Barcelona i cantava un parell de cançons, can-

tava de debò, acompanyat d'un piano.

Actualment, a la televisió impera el play back total o parcial..., si bé,

de vegades, els cantants canten de debò, segons diuen. I els músics toquen realment llurs instruments. Són casos dignes

d'elogi.

A Horta, als teatres d'Horta, aquests darrers anys, se'n fa un ús molt simpàtic, del play back. Un ús descarcat i desvergonyit, però també ingenu i candorós, de bona fe, que no pretén enganyar ningú.

El públic ho sap, hi veu la gràcia, i ho accepta de bon grat. Perquè, així, sent bé els cantables, a cap "cantant" no li falla la veu, ningú no desafina, els pinyols estan garantits. Tant el primer dia, com el segon, com el tercer.

I tant si "canten" fragments de sarsuela espanyola, com d'òpera italiana, com de comèdia musical americana... I la lletra surt perfecta. Ningú no s'equivoca; encara que "canti" en italià, anglès o alemany...

És clar que la lletra no té cap importància...

Manuel Gausachs i Mari

CONCURS "UN RACÓ DELS LLUÏSOS"

La Secció fotogràfica del Centre Parroquial d'Horta inicia un CONCURS que sortirà en cada número d'aquest BUTLLETÍ.

Avui es tracta de saber on és feta la fotografia que reproduïm aquí al costat.

Qui ho sàpiga, pot comunicar-ho —per escrit— a la Secció fotogràfica, o al cafeter, senyor Xavier Revilla.

Entre els guanyadors es rifarà un rodet fotogràfic de color.

JOSEP CLOT I PUIG

**Nascut el 4 de març de 1952,
Josep Clot i Puig és actualment el soci
núm. 66 dels Lluïsos d'Horta.**

En Josep és el gran de la nissaga Clot-Puig, socis molt coneguts dels Lluïsos. Va néixer al carrer Horta, a casa seva (encara naixien a casa les criatures en aquella època, no com ara que totes les mares van a la clínica) assistit per la llevadora més coneguda del barri, la senyora Juliana, del carrer Chapí.

Josep: Els pares estrenaren pis a l'edifici pertanyent a la Caixa, on antigament hi havia l'escorxador. Sembla ser que la Caixa es comprometé a mantenir dempeus el campanar pertanyent a l'escorxador, rellotge que feia anys que no funcionava. Es construïren els pisos sense campanar. Hi hagueren fortes protestes. Per fi fou construït el Campanar que avui dia tots veiem. Jo gairebé vaig néixer-hi a sota. El Campanar s'eleva sobre el pis 3r 2a i jo vivia al 3r 1a.

Dora: *Hi ha tota una història de noies pubilles d'Horta i no sé què del Campanar...*

Josep: Em sembla que va així: un senyor veí d'Horta va donar un capital amb la condició que els interessos fossin repartits entre les pubilles d'Horta com a dot de casament. Després de molts anys, la quantitat a repartir era tan minsa que ja no sabien com fer-ho. El capital s'utilitzà per a aixecar el campanar. Amb els anys es va deteriorant i mai no va a l'hora. Quan es construeixen els pisos de la Caixa,

l'Ajuntament els fa una permuta per a fer-lo. Les campanes i el rellotge són encara els mateixos de temps immemorial i pertanyen a l'Ajuntament, el qual s'ha d'ocupar de fer-lo anar a l'hora. Un cop al mes se li dona corda. Males llengües expliquen que quan va malament és degut a la maledicció que li van tirar les pubilles d'Horta que no reben el dot atorgat per aquell veí generós de l'any de Maria Castanya.

Dora: *Ai, ai, ai! No es pot jugar amb els esperits! Deus tenir gravat al teu cervell un joc de campanes, tants anys de sentir-les cada quart d'hora!*

Josep: Un s'hi acostuma i cal posar molta atenció per escoltar-les.

Dora: *Bé. Continuem la teva biografia. Et fas una mica gran i vas a escola...*

Josep: De primer a les Eroles, al parvulari, després a la Salle Horta del carrer Chapí que més tard es trasllada al carrer Hedilla, on faig el batxillerat.

Dora: *Abans de ser escola era una casa molt bonica amb un gran jardí...*

Josep: Així com tu dius el recordo jo. Només funcionaven quatre classes que és tot el que podia encabir la torre. Era l'any 1961. De mica en mica es van construir els pavellons que avui dia veiem i desapareix el jardí i els rosers que envoltaven el pati.

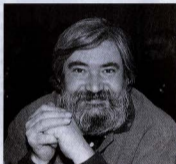
Dora: *Les teves hores de lleure, on les vivies?*

Josep: Als Lluïsos. Els pares eren assidus de la Casa. El pare sortia a les comèdies i els fills i la mare assistíem a totes les representacions. Teníem unes butaques abonades i, per tant, sèiem sempre al mateix lloc. Els pares feien colla amb els matri-

monis Bonany-Miralles, Magrans-Breu, Vendrell-Baiona i Piqué-Ferran. Tots els fills fèiem colla. Hem sigut amics tota la vida. També hi havia els fills dels Martínez-Vendrell. En Ricard Martínez sobretot, que és més o menys de la meua edat. Anàvem junts a la romeria de Montserrat i sabíem fer les mil facècies que tot infant sap organitzar: córrer, amoïnar els grans, amagar-se pel camí dels Degotalls, el nostre racó predilecte...

Dora: Si no recordo malament, el trajecte fins a Montserrat era una mica difícil...

Josep: Era tota una odissea. Ens carregàvem de paquets com si anéssim a fer la volta al món, total per anar dos dies i mig de romeria. Sortíem d'Horta en un tramvia especial que ens deixava a la plaça d'Espanya, allí pujàvem al tren que ens portava fins a Monistrol i després a l'aeri fins dalt de Montserrat. Després de descarregar tots els embalums a la cel·la pertinent, teníem l'esbarjo més bo de l'any! Quins tips de jugar que ens fèiem! Ah! recordo que també vaig ser escolà! El dia de Corpus, després de la processó pels carrers d'Horta, ens pagaven un gelat: un *corte* de cinc pessetes. Era immens! Anàvem a Colònies tots els escolans, amb mossèn Verdura. Havia anat a Mongrony, a Fustanyà i últimament al Molí de Vilada, abans de construir-hi la presa de Cercs, que va causar la desaparició d'aquell sector, ara sota les aigües. La cuinera sempre era la Dolors Pujades.

Dora: Oh! els anys feliços de l'adolescència! Tornem als Lluïsos...

Josep: Em sembla veure el cafeter, el senyor Ramon, que ens preparava el vermut del diumenge: grosella amb sifon (no coneixíem la Coca-cola, encara) i unes bosses de patates fregides, totes olioses... El senyor Bel, que sempre ajudava en qualsevol tasca, un home de cabells blancs que a mi em feia molt de respecte, malgrat que era amable i rialler. També m'eren molt familiars i respectables en Jordi Dordal i en Ferran Solé. Les hores més bones vis-

cudes als Lluïsos eren les que podia córrer per l'escenari.

Dora: Però et fas gran i deixes de jugar, suposo...

Josep: ...i començo a col·laborar en tasques diverses. Faig anar les màquines de cinema, juntament amb en Ramon Ballester, en Pere Rodríguez, en Bigues i en Ricard

Martínez (érem els dos més joves de la colla). En l'època que en Montanyès dirigeix el teatre, col·laboro com a actor. Molt poc, ja que em va més el treball tècnic, i m'incorporo en l'equip dels tramoistes amb en Quimet Pla i en Joan Ponce, que després va passar a treballar al teatre Poliorama amb la companyia d'en Flotats. En Joan va morir ben jove. També vaig portar la secció de llums juntament amb en Ricard Martínez i el meu germà Xavier, que avui dia és professional il·luminador i treballa en l'equip del teatre Lliure. Les hores d'esbarjo són les sortides a la muntan-

→ ya. Com que amb el temps el teatre va decaient als Lluïsos i en la secció de cinema ja hi ha altres col·laboradors, em dedico a l'excursionisme de caps de setmana amb en Pep Llivina, en Miquel Llobet i en Joan Balcells, al qual anomenàvem *Joan Llarg*. Sóc monitor de Pioners del grup d'Escoltisme d'Horta durant uns anys, fins que conec la Marta que pertany als Lluïsos de Gràcia i em passo al seu bàndol. Fa vint-i-cinc anys que visc a Gràcia...

→ **Dora:** ...i que treballa a Horta...

→ **Josep:** ...de nit sóc gracienc i de dia hortenc...

→ **Dora:** Portes la llibreria IONA, que, si no em falla la memòria, van fundar en Cesc Esplugas i l'Amadeu Ballester...

→ **Josep:** Això mateix. Jo començo fent companyia amb en Miquel Llivina. Araestic sol. Sempre m'han agradat els llibres; és una feina engrescadora, aquesta. Hi estava predestinat, em sembla, ja que vaig néixer sobre una Biblioteca, la de la Caixa. De petit hi anava cada dia a llegir o a mirar llibres. Ni tan sols havia de sortir al carrer per anar a la sala de lectura. Per sant Jordi, la Caixa donava premis als lectors més assidu: 25 pessetes en una llibreta. Jo el vaig guanyar una pila d'anys, aquest premi. També acudia a llegir a la plaça Eivissa al *Bibliobus*

→ **Dora:** Què vols dir?

→ **Josep:** Era una biblioteca ambulante de la Diputació. No em perdia mai el dia de

la seva estada a Horta. M'hauria agradat tenir la carrera de bibliotecari, però en la meua joventut aquesta carrera només la podien fer les dones, el mateix que la carrera d'infermeria.

→ **Dora:** Què dius, ara!

→ **Josep:** La discriminació arribava a tothom, dones i homes! He vist un dels primers títols de bibliotecaris masculins encara imprès el nom com a *Senyora*... i el nom corresponent.

→ **Dora:** Quins van ser els teus estudis, ja que no el de bibliotecari?

→ **Josep:** Vaig anar a fer el PREU a Menéndez Pelayo i estudiava ciències.

No m'agradava gens. Ja treballava als matins... En sortir d'escola, pujava cap a Horta amb l'últim *Casas*, generalment en companyia de la Roser Solé i la Rosa Aragall.

→ **Dora:** No tens títol de bibliotecari, però vius immers en el món dels llibres. Has estat president del Gremi de Llibreters de Catalunya durant cinc anys. Quina és la tasca d'aquest Gremi?

→ **Josep:** Representar els llibreters dins la Cambra del Llibre de Catalunya que aglutina tot el sector. Té relacions institucionals amb la Generalitat, amb l'Ajuntament i amb la Diputació i a nivell d'Estat, amb CEGAL, que vol dir *Confederación Española de Gremios y Asociaciones de Llibreros*.

→ **Dora:** Has anat a les fires europees de Llibreters?

→ **Josep:** Pertanyo a la Federació Europea

del Gremi i he anat a les fires de Frankfurt...

Dora: *Amb tant deambular d'ací d'allà, no et veiem pels Lluïsos. Sort que tens la llibreria aquí a tocar...*

Josep: En conec poca gent ara. De la meua generació no queda ningú, em sembla. Pocs en queden a Horta. Potser perquè en l'època que ens vàrem casar era difícil trobar un pis al barri. Els meus germans, llevat de la germana, han anat a raure, com jo, a Gràcia. Tots ens hem dispersat. De totes maneres, la meua etapa viscuda als Lluïsos no l'oblidaré mai. Hi he passat moltíssimes hores, sota el seu sostre i hi he fet molts bons amics.

Dora: *Què diries a la nova generació, si els haguessis de donar un consell?*

Josep: Diria que la vida associativa, val la pena de mantenir-la. Es tendeix a per-

dre-la i s'ha de lluitar per conservar aquest teixit social i amical. Quan un és jove i té empena, cal posar aquesta energia al servei d'algun grup social, a una Entitat que ens aglutini. Quan un es fa gran, cal donar pas a la gent jove i saber fer-li costat. Potser aquesta Entitat, en algun moment no molt llunyà, no va seguir aquest criteri i això ha causat la ruptura entre dues generacions. Les Associacions han d'estar alerta de les motivacions de la gent que són variables en cada època. S'ha d'aprofitar la capacitat d'entusiasme dels joves, que prou que es va perdent en córrer els anys, es va diluint tal com minven les forces del cos humà.

Dora: *Pep, t'expliques molt bé! Procurarem seguir els teus consells.*

Dora Serra

FUTBOL

Dos pagesos a preu d'or

→ Jo no sóc gens afeccionat al futbol, però, *volis nolis*, m'he assabentat de la importació a preu d'or de dos germans bessons holandesos i pagesos.

És a dir, que són holandesos m'ho diu tothom, que són bessons també, que són caríssims també, que tenen molta traça a empaïtar a puntades de peu una pilota rodona que, pobreta, no els ha fet cap mal, també m'ho diuen tots els amics. Fins i tot saben pronunciar llur cognom.

Allò que no sap ningú, però, és el significat d'aital cognom. Per saber això, he hagut d'espavilar-me tot sol. He hagut de

fer ús dels meus escassíssims coneixements de la llengua neerlandesa...

Coneixements que em permeten saber que el Barça comprà anys enrera un vaquer als Països Baixos. I que ara hi ha adquirit dos pagesos.

Car *koeman* vol dir "vaquer, pastor de vaques". I *de boer* significa "el pagès". No pas "de pagès", sinó "el pagès". (Algú recorda la guerra dels Boers? Era la revolta dels pagesos sud-africans d'origen holandès contra els governants d'origen anglès.)

No vull saber què cobren en Ronald i en Cisquet el Pagès..., però, segurament, per aquest preu, tots el faríem, el pagès, no fa?...

Manuel Gausachs i Mari

Mossèn Xavier Roselló, Pvre.

Nascut a Barcelona el 2 d'octubre de 1920, Mn. Xavier Roselló i Roselló, Pvre., hi morí el 26 de gener de 1999.

El dia 28 de gener, a la parròquia de la Puríssima Concepció, se celebrà una missa exequial en sufragi de la seva ànima, acte presidit pel Cardenal Arquebisbe de la diòcesi barcelonina, acompanyat d'una setantena de sacerdots.

El divendres 26 de febrer, a l'església parroquial d'Horta, se celebrà una missa funeral.

Durant 35 anys i mig (de desembre de 1955 a juny de 1991) mossèn Xavier havia estat rector de la parròquia de Sant Joan d'Horta i consiliari del Centre Parroquial d'Horta.

MOSSÈN XAVIER, RECTOR DE LA PARRÒQUIA

4 desembre 1955. Mn. Xavier Roselló i Roselló, Pvre., ha pres possessió canònica de la Parròquia, com a Rector, designat per l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe-Bisbe de Barcelona, Dr. Gregori Modrego i Casaus, per representació de l'Excm. Sr. Antoni d'Oriola-Cortada i Guittart, Comte de la Vall de Marlés i Baró d'Eroles. La col·lació canònica li ha estat atorgada per Mons. Joan Serra i Puig, Vicari General de la Diòcesi, davant del Notari eclesiàstic Rvdm. Mons. Miquel Pujol i Forn, i de significats testimonis de les Parròquies de St. Joan d'Horta i de St. Genís de Pacs del Penedès, d'on [n']era Rector fins ara. (1034)

15 desembre 1955. El recent nomenat Rector de la Parròquia, Mn. Xavier Roselló i Roselló, Pvre., s'instal·la a la Rectoria, provinent de l'anterior de Pacs del Penedès,

d'on [n']era rector fins ara. (1073)

10 febrer 1974. El Rector de la Parròquia, Mn. Xavier Roselló i Roselló, ha estat nomenat Delegat Episcopal de Càritas Diocesana [...] (121)

4 desembre 1980. Avui, vint-i-cinquè aniversari de la presa de possessió de la Parròquia de l'actual Rector, Mn. Xavier Roselló i Roselló, Pvre. A les 8.30 del vespre, s'ha celebrat una Missa d'acció de gràcies, acompanyat d'un bon nombre de feligresos i ha rebut l'obsequi material d'uns aparells radiofònics i amplificadors musicals.

19 juny 1984. El Sr. Rector, Mn. Xavier Roselló, Pvre., ha estat intervingut quirúrgicament d'una afecció a les venes coronàries, a la Clínica Quirúrgica "Sant Jordi" on ingressà el dia 9 d'aquest mes, amb un resultat plenament satisfactori, g. a D. (556)

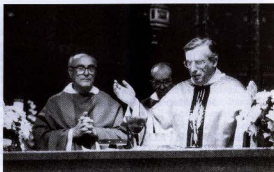
12 juny 1991. A petició del Sr. Rector, Mn. Xavier Roselló i Roselló, que ha sol·licitat el relleu en el seu càrrec, després de 35 anys i mig d'exercir-lo, ha estat nomenat "Administrador Parroquial" Mn. Antoni Verdura i Roger, Pvre., Rector de St. Marcel i ex-coadjutor de la Parròquia de St. Joan d'Horta.

3 juliol 1991. El Sr. Arquebisbe, Mons. Ricard M. Carles, ha acceptat la jubilació sol·licitada pel Sr. Rector, el qual, doncs, des d'avui cessa en les seves funcions com a tal i com a Arxiprest d'Horta. / S'han iniciat converses per a un possible trasllat a la Parròquia de la Puríssima Concepció i Assumpció de Barcelona, d'on havia estat Vicari (1951-1954) (612)

12 setembre 1991. El Sr. Rector emèrit, Mn. Xavier Roselló, Pvre., es trasllada a viure a la seva nova residència, en la Parròquia de la Puríssima Concepció

(...), on servirà com a "adscrit amb facultats de Vicari". (789)

(Del llibre "Noticiari de la Parròquia de Sant Joan d'Horta", de Mn. Xavier Roselló.)

Horta, 8 de setembre de 1991. Missa de comiat.

MOSSÈN XAVIER, CONSILIARI DELS LLUÏSOS

L'Antoni Caminal em demana que, com a antic president dels Lluïsos d'Horta, parli del record que tinc de mossèn Xavier Roselló com a consiliari del Centre.

Durant els sis anys (1969-1975) que vaig presidir la junta directiva del Centre Parroquial d'Horta, mossèn Xavier va assistir a totes les reunions que cada setmana celebràvem. Les tres primeres setmanes de cada mes, n'hi havia de junta directiva permanent; i l'última setmana, de junta directiva plenària (amb els vocals de totes les seccions).

Els diumenges, mossèn Xavier passava pels Lluïsos abans de la funció religiosa al temple, moments que aprofitava per parlar amb les persones que trobava a la casa.

En aquells anys, totes les activitats de la Parròquia estaven vinculades als Lluïsos, com un assaig dels futurs consells pastorals, i tots els responsables de les diferents activitats formaven part de la junta directiva.

Mossèn Roselló potenciava la vida

espiritual: equips de matrimoni, pedagogia, litúrgia, preparació d'homília, visitadors, cine fòrum, teatre fòrum, xerrades i conferències de tota mena...

A les vuit del vespre de cada 21 de mes (de vegades el 20, a voltes el 22) deia una missa per demanar la protecció de Sant Lluís Gonçaga, el nostre patró...

Presidia les pregàries als domicilis dels socis difunts, amb la junta directiva...

Estrenyia les relacions amb les altres entitats de la barriada i estimulava les seves activitats, principalment, les socials: Font del Gos, guarderia infantil, etc.

Va ser un impulsor de les trobades a Parets, per redefinir el nou esperit que havia d'afrontar els Lluïsos després del Concili Vaticà II. Tasca que va representar durant més d'un any seguir aprofundint en cada grup de treball, buscant possibles solucions als problemes per després posar-los en comú, aprovar les línies marcades per tots els components i posar-ho en pràctica.

Esperem que quan ha arribat a la casa del Pare hi hagi trobat molts components de la comunitat amb els quals més

estretament van compartir esforços i treballs. Entre ells, Eulàlia Tomàs, mossèn Pere Pallicer, Jaume Font, Enric Joan, Josep Aragall, Montserrat Fernández...

Que tots junts intercedeixin per tots nosaltres perquè sapiguem trobar el camí adient en el món actual.

Josep Magrans i Guillemí

MOSSÈN XAVIER I ELS SEUS SERVEIS MINISTERIALS

Durant els anys seixanta, mossèn Xavier va promoure els Cursets de Cristianitat a Horta

Els Cursets de Cristianitat són un moviment d'evangelització que pretén gravar profundament unes quantes veritats de la nostra Religió Catòlica, recordant-nos que som fills de Déu, germans de Crist, hereus del Cel i temples de l'Esperit Sant. Tot això per mitjà de l'exposició de la Doctrina i una predicació dinàmica. Intentar fer que es visqui durant tres dies un ambient alegre de cristianisme vertader de manera intensa, en les seves dues grans corrents d'amor a Déu i amor al pròxim.

Mossèn Xavier va assistir al curset vint-i-cinc de la diòcesi de Barcelona. En va tornar molt entusiasmat i ens impulsà a fer els Cursets. D'Horta vàrem assistir-hi uns cent cinquanta homes i un centenar de dones. Es va formar una Ultraia (que era la reunió setmanal), a la qual normalment assistíem unes cent persones. S'hi exposaven les vivències de la nostra vida cristiana i ell, com a Consiliari, ens parlava de les veritats de la Religió Catòlica. Regularment fèiem les reunions de grup (5 o 10) homes o dones revisant la nostra vida espiritual

basant-nos en el tríptic: pietat, estudi i acció.

Aquell moviment apostòlic feu sorgir moltes activitats parroquials. Una d'elles: els Equips de Matrimonis.

Ens reuníem periòdicament de cinc a vuit matrimonis. Triàvem un fet amb el mètode de Veure, Jutjar i Actuar, que cada matrimoni havia preparat a casa.

Primer fèiem el Veure: qui eren els protagonistes del fet amb la seva personalitat física? Buscàvem altres persones que havien presenciat el fet. En trèiem les conseqüències.

Després venia el Jutjar: les causes probables, conseqüències que podien portar sobre els interessats, la família i l'ambient. Fèiem un judici natural buscant els valors positius i negatius. Un judici evangèlic buscant els textos adequats i un judici eclesial, què diu l'Església sobre els fets?

Finalment, l'Actuar. Ens preguntàvem què faré jo, l'esposa, el matrimoni, la família, l'equip sobre el fet de vida?

Va ésser un enriquiment molt gran per a tots nosaltres que ens ha servit i serveix per a tots els fets de la nostra vida social i espiritual.

Una altra activitat important fou el Centre de Pedagogia Familiar. Primerament es va buscar l'equip de direcció per preparar el temes adequats. Es recolliren pares de les diferents escoles de la barriada, amb els quals es formaren Taulles Rodones, d'uns deu matrimonis, on es tractaven temes d'educació, que a tots ens enriquiren molt.

En l'actualitat, els de la Taula Rodona núm. 1 encara ens reunim una vegada al mes, i ara fem els temes que proposa Vida Creixent.

Joan Homar i Gibert

GRUP DE DONES DELS LLUÏSOS

I CONGRÉS DE LES DONES DE BARCELONA

Els dies 15 i 16 de gener se celebrà el I Congrés de les Dones de Barcelona sota el lema "La ciutat que les dones volem".

El Congrés —convocat pel Consell de les Dones de Barcelona— va tenir per objecte obrir un espai de debat i reflexió en el qual, a partir del saber i del fer de les dones, es pensí un model de ciutat on les diferències de sexe, d'ètnia, d'opció sexual, de cultura, etc., hi tinguin cabuda. En el Congrés es va treballar sobre quatre ponències.

La transformació de la ciutat donant valor a la participació de les dones.

L'espai urbà, els temps i les dones.

Les dones i els serveis de la ciutat.

Dones i ciutat a l'espai mediàtic.

En aquest Congrés van participar dues mil dones que representaven grups de do-

nes de 239 entitats de Barcelona. De casa nostra, hi van participar quatre dones. Amb aquest Consell es vol aconseguir que la Barcelona del proper mil·lenni doni resposta als desitjos i necessitats de les ciutadanes.

El 8 de març es commemora el Dia Internacional de la Dona. Les celebracions són del 8 al 14. Totes les entitats del districte d'Horta-Guinardó han fet un programa d'activitats.

El Centre Parroquial d'Horta hi participa amb una sortida cultural al Museu de la Ciència de Terrassa, el dijous 11, i amb unes exhibicions d'escacs a casa nostra el dia 13.

Aquestes activitats estan destinades a nenes, noies i dones.

Josefina

SALA DE LECTURA

Llegim, llegim llibres...

Si això és un home, de Primo Levi.

Primo Levi era un jueu torinès. Ciutadà italià de raça jueva. No era escriptor, sinó químic, però volgué escriure aquest llibre després de tornar viu dels camps d'extermini d'Auschwitz, per explicar les calamitats i les experiències que havia vist i viscut i perquè allò mai no fos oblidat.

El llibre és d'Edicions 62. El pròleg, precís, l'ha fet Vicenç Villatoro.

A mi, aquest llibre m'ha fet estar amb

un ai al cor continu mentre el llegia, però m'ha agradat molt. I per acabar d'agradarme: el final, quan els estudiants lectors li fan les preguntes a l'escriptor i com els contesta i com reacciona.

Conclusió meva: no sé com pot haver-hi persones o règims o tot plegat tan i tan dolents, que puguin fer passar tant de sofriment als altres.

Magdalena Cabrés

De parte de la princesa muerta.

Kenizé Mourad és periodista. Durant

dotze anys s'especialitzà en l'Orient Pròxim i el subcontinent de l'Índia. Fins que va decidir investigar els seus orígens.

El pare, rajà de l'Índia; la mare (la protagonista), sultana turca. Selma, mare de Kenizé, era néta del sultà otomà Murad V. En acabar la primera guerra mundial tenia set anys, i aquí comença el que podria ser un conte de fades, però és una història autèntica. La vida, les guerres, les enveges

fan donar un tomb a la vida de la sultana Selma i a la seva filla Kenizé.

Començar a llegir i no poder deixar el llibre, tot és ú. Val la pena, de debò.

Fa pocs mesos, a l'autora, li van fer una entrevista per la ràdio sobre els seus records i va ser molt emotiu.

De parte de la princesa muerta és un llibre de Muchnik Editores, Literatura 52.

Montserrat Jaimejuan

MANUALITATS / CLASSES DE CATALÀ

El fred

Quan ve l'hivern comença a fer fred. Si en fa molt, sol nevar, i a mi em recorda la meva infantesa en un poblet rural de la província de Castelló on feia un fred que pelava.

Recordo com eren de freds els llençols i com els havíem d'escalfar amb una botella d'aigua bullent. També recordo l'aire glaçat que ens gelava la casa i com teníem de vermelles les galtes i el nas. La meua amiga sempre deia: "Ens hauríem de fer una bufandeta per a la punta del nas."

I no li faltava raó. Quan nevava sortíem al carrer a fer ninots de neu i a tirar-nos

boles. Era molt divertit. Ens ho passàvem molt i molt bé. Després, quan la neu es gelava, sempre estàvem amb el cul a terra, de les relliscades que fèiem. I recordo d'una manera especial la neu amb canyella que no n'he vist menjar a cap altre lloc, només allí.

Ara, de gran, tot és diferent, tot i que reconec que, quan neva, el paisatge és meravellós. Quan glaça, ja no em fa tanta gràcia com quan era petita, perquè tinc por de caure i prendre mal. Sort que aquí, a Barcelona, neva poc i els hiverns no són gaire freds. A mi, ja m'està bé, ja que sóc molt fredolica i el fred m'acovarda moltíssim.

Encarna Juan

75,5 ANYS DE MITJANA

Els números no han estat mai el meu fort, però de vegades, per variar, em plau d'agafar una calculadora de butxaca...

I com a curiositat científica, avui he comprovat que si sumo les edats de 6 dels principals col·laboradors "menys joves" d'aquest BUTLLETÍ em surt un total de 453 anys, la qual cosa vol dir que l'edat mitjana és la de 75,5 anys..:

$$89 + 79 + 73 + 73 + 68 = 453 : 6 = 75,5$$

Per sort, també tenim col·laboradors més joves, que no passen dels 35 anys. Però... Però necessitem més sang jove. Algú s'hi apunta?...

Manuel Gausachs

TENNIS DE TAULA

SITUACIÓ ACTUAL DELS NOSTRES GRUPS

1a Divisió Nacional.— A falta de quatre partits, estem en bona posició per a provar de classificar-nos per a la fase d'ascens a la divisió d'Honor.

2a Divisió Nacional.— Ens trobem en la part mitjana de la classificació.

3a Categoria Provincial.— Després de guanyar per 4 a 3 el Calaf en el darrer partit, hem salvat la categoria.

Veterans.— Estem disputant els primers partits de la fase final.

Competició de copa. Els dos equips de Juvenil comencem aquesta setmana la competició.

3a Categoria Provincial.— En aquests moments ocupem el primer lloc del grup.

Actuacions futures. Durant el mes de març està prevista la nostra participació als campionats de Catalunya de Veterans, així com dos dels nostres jugadors en els campionats universitaris de Catalunya i Espanya.

Durant els propers 3 mesos participarem també en els Campionats de Catalunya de Juvenils i Absoluts, i en els Campionats d'Espanya de Veterans.

Secció de Tennis Taula

RACONET INFANTIL

CURIOSITATS SOBRE LA LLUNA

Antigament es tenia la creença que la Lluna era la que dirigia el destí de la dona sobre totes les coses i feien aquesta relació:

Lluna - blau - fred - aigua - llet - dona.

Hi havia cultes, es feien invocacions, es contaven dites sobre la influència de la Lluna damunt de les coses.

"Si es planten en lluna tendra, les patates filen prim; els alls i les cebes surten malament, i els enciams i les escaroles s'espiguen."

"Els roures, si els talen en lluna tendra, les branques que creixen aniran cap avall.

"Els rovellons que surten en Lluna creixent es fan malbé."

"Quan la Lluna passa de nova a vella i surten nous pollets, aquests es moren."

Abans que un llenyataire talli un arbre amb

la dextra, ha de mirar quina fase de la lluna és en aquell moment; si no ho fa, els corcs vindran i atacaran la fusta.

Les noies que volien tenir promès, feien invocar la lluna, en nit de lluna plena, que és quan té més força:

*"Lluna nova, lluna vella,
tu que ens veus a ell i a mi,
fes que aquesta nit somiï
que s'haurà de casar amb mi."*

*"Arbre que perd la fuia,
taia'l de lluna veia;
arbre que no la perda,
taia'l de lluna tenra."*

Hi ha cançons infantils... Per exemple, la que coneixem tots:

"La lluna, la pruna, / vestida de dol, / son pare la crida, / sa mare la vol."

Diuem que la Lluna era una noia molt jove que era el centre de baralles familiars.

Testimonis actuals d'investigadors:

- Si et talles el cabell en lluna creixent, creixerà més ràpidament.

- En lluna plena o minva, augmentarà la seva resistència.

Hi ha moltes més curiositats que es poden explicar en relació amb l'influx de la lluna sobre els humans:

"El pagès lluner no omple la bóta ni el gra-

ner." / "El que surt molt de nit es torna llunàtic." / "Estar de mala lluna". (Ja sabeu què vol dir.)

Si els nostres lectors saben alguna altra curiositat sobre la Lluna..., ¿per què no la fan arribar per escrit a aquesta secció Raconet infantil del BUTLLETÍ dels Lluïsos d'Horta? Amb molt de gust publicariem les més divertides o curioses.

Carmina

GASTRONOMIA

CREMA I SALSA DE CALÇOTS

Com que es època de calçots, aquí teniu un parell de receptes tretes del suplement del diari *Avui*.

CREMA DE CALÇOTS

Ingredients: 24 calçots, 1/2 ceba, 2 alls, 2 patates, oli verge, oli de romesco, sal.

Netegem els calçots i els tallem a rodanxes fines. En una cassola amb oli posem les patates pelades i tallades a rodanxes i la ceba tallada en juliana. Ho estofem uns minuts, hi afegim els alls i els calçots i deixem coure tot el conjunt uns 20 minuts. Quan comenci a agafar color ho cobrim ben ple d'aigua, deixant-lo bullir 40 minuts. Comprovem el punt de sal.

Passem tot el brou per la batidora, que quedi ben triturat i el colem amb un colador de malla ben fina. Disposem la crema en quatre i hi posem uns fils d'oli de romesco.

SALSA DE CALÇOTADA DE LA MASIA POU

Ingredients per a 10 persones: 500 g d'ametlles torrades, 250 g d'avellanes torrades, 500 g de tomàquets madurs, 10 alls, + 1 d'oli d'oliva, 6 pebrots de romesco, 1 bitxo, 1 got de vinagre, sal i pebre negre, 1 cullerada sopera

de pebre vermell.

Escalivem els alls i els tomàquets, els pelem i, juntament amb les ametlles i les avellanes, els posem al morter i fem una picada que quedi amb una textura de pasta fina. Hi afegim la polpa de les nyores que teníem en remull, pebre negre i vermell, sal i bitxo, i continuem remenant els ingredients.

Seguidament, sense deixar de remenar, hi afegim a poc a poc l'oli i el vinagre fins a aconseguir l'emulsió desitjada. Rectifiquem de sal abans d'empatxar-nos amb els calçots.

Bon apetit.

Xef Pierre Man-Dukaire

(*Avui he après que...
Que la feina més alimentícia
és la de cuinar.*)

JOCS DE SOCIETAT

CAMPIONAT DE TRIVIAL

A la pàgina 18 del passat número d'aquest BUTLLETÍ es donà compte d'un disputadíssim Campionat de Trivial organitzat per la Secció Bar, campionat que tingué lloc la tarda del dissabte 28 de novembre de 1998.

Durant dit joc de societat, Jaume Caminal feu les fotografies que reproduïm en aquesta pàgina. *(Els grups participants són (per aquest ordre): Bar, Escacs, Teatre i Fotografia-Manualitats-Butlletí. La darrera foto mostra també el voluntariós moderador Xavier Solé.*

Manuel Gausachs

(Capítol LIX “NOTAS DE SOCIEDAD” (4)

(Continuem la transcripció d'aquesta llarga relació de “notas de sociedad” aparegudes a la revista IDEAL, a partir del seu núm. 1, de gener de 1944.

(Els tres primers fragments d'aquesta recopilació aparegueren en els números 55, 56 i 58 d'aquest BUTLLETÍ dels Lluïsos d'Horta.)

Núm. 117, juliol 1958.— *Naixement:* La llar del nostre consoci Antoni Nerín i esposa Mercè Toboso s'ha vist novament alegrada amb l'arribada del seu segon fill, batejat amb el nom de Maria Mercè.

Defuncions: El 12 de juliol lliurà l'ànima al Senyor la Sra. Maria Moya Boj, mare del nostre soci actiu Jordi Dordal. El nostre soci Francesc Montagut ha passat per la dissort de perdre, quasi simultàniament, la seva mare, Concepció Vilaseca, i el seu pare polític, Ramon Viñas. També ha mort la Sra. Eulàlia Cirera Riudoms, germana del que fou conegut soci Lluís Cirera.

Núm. 118, setembre 1958.— *Necrològica:* Després de ràpida i cruel malaltia, suportada amb resignació cristiana, lliurà la seva ànima a Déu la Sra. Maria Miralles, esposa del nostra digníssim i estimat president del Centre, Joan Bonany Saló.

Núm. 119, novembre 1958.— *Naixements:* Celebrem els naixements dels nens Josep Maria, segon fill de Josep M. González i Teresa Martí; de la nena Rosa, segon fill d'Andreu Cortès i Natàlia Bosch, i del nen Jordi, tercer fill de Joan Torelló i Gertrudis Magrans.

Defuncions: Sentim comunicar la mort de

Joan Payerol Duran i la de Domènec Vallribera.

Núm. 120, desembre 1958.— *Naixements:* Tenim la satisfacció de comunicar als lectors una pluja de naixements: Nicolau Serlavós Serra, cinquè fill de Ricard Serlavós i Núria Serra; Maria-Núria Laporta Clanxet, segona filla del matrimoni Josep M. Laporta i Maria Lourdes Clanxet; Josep Antoni Megías Grau, fill de Diego Megías i Teresa Grau; Ferran Homar Toboso, sisena benedició del Cel per als esposos Joan Homar Gibert i Montserrat Toboso Bosch; Rafel, fill de Rafel Benavente i Carme Casañas, i, finalment, de Bartomeu Homar Giol, segon fill del matrimoni format per Josep Homar Terradas i Montserrat Giol Grau.

Núm. 121, febrer 1959.— *Naixements:* Ha nascut la Maria Lourdes, filla de Francesc Bargé i Pepita Pugès, aquesta filla de Jaume Pugès, núm. 1 en la llista de socis. També la llar dels esposos Francesc d'A. Toboso i Maria Ribó es veié agraciada amb el naixement del sisè fill, una nena Maria Assumpta.

Defuncions: Ha mort sobtadament Don Fausto Ferrer, alcalde que fou de la barriada i pare del nostre col·laborador Josep Ferrer Manyà. Igualment hem de consignar la defunció de la Sra. Angelina Puig, germana de l'inoblidable Dr. Joaquim Puig, popularment conegut com el Sr. Quimet. També ha expirat el nostre antic soci Lluís Cirera. També el dia 31 de gener ens va deixar el Sr. Ferran Toboso Ramírez, antic soci i directiu del Centre i pare de cinc germans tan volguts com Ferran, Francesc d'A., Jordi, Montserrat i Mercè. Igualment deixà d'existir la Sra. Maria Iglésias Piqué, germana del Dr. Josep Iglésias.

Núm. 122, abril 1959.— El Centre està de dol per la mort d'un dels socis més estimats, amic entranyable de tothom: En Manel Bel havia mort sobtadament a les sis de

la tarda d'aquell rialler primer diumenge de Pasqua; com tants altres diumenges, havia prestat el seus serveis, aquesta vegada en l'homenatge a la vellesa.

Matrimonis: Han contret matrimoni el membre de la directiva del Centre Josep Corominas Morros amb la Srta. Teresa Ferran Camps. També han contret matrimoni el jove Xavier Goberna Julià amb la Srta. M. Eulàlia Redonnet Guix.

Defunció: Ha lliurat la seva ànima al Senyor la Sra. Justina Castellà, mare del nostre actiu soci, ex-directiu, Josep Aragall Castellà.

Núm. 123, juny 1959.—

Naixements:

Els esposos Josep Oriol Valls i Montserrat Matas s'han vist obsequiats amb el seu segon fill, batejat Ricard. Han nascut també la nena M. Cristina, filla d'Abelard Vilardell i M. Rosa Jové; el nen Albert, fill d'Albert Mari Solé i Teresa-Josefina Montero, i la nena M. Glòria, filla de Roc

Bassolas i Montserrat Morist Sanfeliu.

Matrimonis: Han contret matrimoni Jaume Casas Pastor i M. Antònia Lista a la parròquia de Sant Carles Borromeu; Ramon Tomàs Roig i Núria Fuster Mestre, a la parròquia de la Puríssima Concepció; Jordi Simó Carbonell i Antònia Simó Torelló, també a la Concepció; Ignasi Simó Jaumot i Anna M. Cruset Cruseillas, a la basílica de la Verge de la Mercè; Josep M. Matute Uriach i Eulàlia Valls Julià, a la parròquia dels Sants Just i Pastor.

Defunció: A darrera hora ens arriba la trista notícia de la mort de Mn. Ramon Pocallet, Pvre., a l'edat de 87 anys, ocoreguda a la Casa de Curació de Vilassar de Mar. Sacerdot celosíssim, especialment volgut pels malalts de la

nostra parròquia i feligresos en general durant els trenta anys llargs que col·laborà en les tasques espirituals de la Parròquia.

Núm. 124, agost 1959.— **Naixements:** La llar del popular sagristà de la parròquia, repartidor d'IDEAL, cobrador del Centre, etc., Esteve Cols, i esposa Teresa Pedragosa es veié agraciada amb el naixement del seu primer fill, M. de Montserrat. Els esposos Francesc Xavier Mercader i Teresa Terrats han vist néixer el seu novè fill, M. Dolors. A la llar dels esposos Lluís Sánchez i Montserrat Castells hi ha arribat el segon fill, M. Glòria. Finalment, Eusebi Martí i Blanca Pérez han

augmentat la família amb l'arribada de dos nens bessons, Oscar i Xavier.

Matrimonis: A la parròquia de Sant Antoni de Pàdua s'uniren en matrimoni la Srta. M. del Carme Clot —germana de Josep i Jaume Clot, vice-president d'IDEAL i secretari del Centre, respectivament— amb el jove Josep Ferrer, ex-

president de la JACE d'Horta. A la parròquia de l'Àngel Custodi d'Hostafrancs s'uniren el jove Antoni Casas Bagaria i la Srta. Carme Almedros Vallès.

Defuncions: Lamentem comunicar les defuncions de la nena M. Lourdes, filla de Francesc Bergé i Pepita Pugès, i néta del soci nùm. 1 del Centre, Sr. Jaume Pugès. Del soci Domingo Marquès Ribes, molt popular a la barriada. I de la Sra. Rosa Xarau Pedris, figura venerable que durant més de cinquanta anys estigué al servei de la Parròquia.

(Continuarà.)

Pere Solé i Sans (soci nùm. 1)

Generalitat de Catalunya

Junts cap a un nou mil·lenni.

Any Internacional de la Gent Gran 1999

un país per a totes les edats

Per a més informació,
dirigiu-vos a la **Direcció General d'Acció Cívica**
del Departament de Benestar Social o
a l'Oficina de Benestar Social més propera a
troueu al **900 300 500**
o bé per internet a: <http://www.gencat.es/benestar>